

Salve, Susato

Utopia Ensemble

Programma

Za 08.03.25

20:00

Karmelietenkerk

Programma

TIELMAN SUSATO

Mille regretz fera mon povre coeur [4']

THOMAS CRECQUILLON

Je suis aymé de la plus belle [2']

Mort m'a privé [2']

NICOLAS GOMBERT

Triste départ [3']

TIELMAN SUSATO

Mon Amy (Ronde) [1']

JOSQUIN DESPREZ

Mille regretz [2']

TIELMAN SUSATO

Les miens aussi (Responce à Mille
regretz de Josquin) [2']

Si de present peine j'endure [4']

Salve quae roseo serto (prima pars) [4']

Sanctus (uit: Missa In illo tempore) [7']

Hoboecken dans (Ronde) [2']

JEAN LECOCQ

Le bergier et la bergiere [1']

TIELMAN SUSATO

O wrede fortune ghy [2']

JACOBUS CLEMENS

Een Venus schoon [2']

ORLANDUS LASSUS

Perch'io veggio [3']

Madonna, mia pieta [5']

TIELMAN SUSATO

Wo bistu (Ronde) [1']

Ronde [1']

Agnus Dei (uit: Missa In illo tempore) [5']

Pere eternal (prière après le repas) [3']

Uitvoerders

Utopia Ensemble

Michaela Riener

sopraan

Bart Uvyn

contratenor

Adriaan De Koster

tenor

Lieven Termont

bariton

Guillaume Olry

bas

Jan Van Outryve

luit

Dit concert wordt opgenomen en op een latere datum uitgezonden op Klara.

Noten drukken

Een column van Annemarie Peeters

Sinds mijn dochter naar de muziekschool gaat, zijn partituren voor haar heilig. Ze ordent ze in keurige mapjes en bewaakt die mapjes met haar leven. Zomaar iets spelen zonder een blad voor je neus is niet langer wenselijk, heeft ze me al meermaals duidelijk gemaakt. Als ik wat zit te riedelen op de piano en haar aanspoor om mee te doen, schudt ze haar hoofd. 'Kan het niet gewoon uit je hoofd?' probeer ik nog. Nee. Als ik wil dat ze meedoet, dan zal ik de noten moeten uitschrijven. Liever niet met de hand. Het. Moet. Op. De. Computer. Ik zucht, geef toe, open het programma musescore en begin vervolgens hartstochtelijk te knoeien. Elke noot apart aanklikken: eerst de notenwaarde, dan de toonhoogte. Foutje. Wissen. Opnieuw. Maten selecteren. Kopiëren, plakken. Vloeken. Nog eens proberen. Nog eens vloeken, luider nu. Ik weet het: met wat oefening zou ik er handiger in worden. Maar dan nog. Hoe groot is de afstand tussen wat ik tijdens het spelen zonder nadenken uit mijn vingers laat rollen en dat wat uiteindelijk uit mijn printer glijdt. Hoe saai en hoekig ziet mijn elegante riedel eruit, hoe doods en dom!

Daaraan moet ik denken terwijl ik naar het album 'Salve Susato' luister met muziek die in het 16de-eeuwse Antwerpen van Susato's persen rolde. Susato maakte gebruik van 'losse notentypen'. Voor elke noot, van hoog tot laag, van lang tot kort, had hij een aparte 'stempel' met een stukje notenbalk erop. Je moet er niet aan denken hoeveel werk het was om een vijfstemmig polyfoon chanson op die manier drukklaar te maken. Noot voor noot werd de puzzel gelegd. Rij per rij. Van achter naar voor. Vijf dagen werk voor vijf minuutjes muziek.

Als je goed kijkt, kun je bij sommige oude drukken nog zien waar de ene stempel

stopt en de andere begint. De lijntjes van de notenbalken zijn dan kort onderbroken. Die spaties hebben me altijd gefascineerd: alsof er een hapering tussen elke noot zit, een kort, luchtledig ogenblik waarin de hele illusie van muziek plotsklaps ook weer zou kunnen verdwijnen. Het doet me vragen stellen: hoe overleeft dat wat ooit leefde, een écht muzikaal moment, soepel en kneedbaar, zulk een oeverloos gehannes met stempeltjes? En hoe slagen muzikanten erin om vanuit die houterige noten toch weer vloeiende lijnen tevoorschijn te toveren: iets dat voorbij de hapering reikt?

HIP, *historically informed performance*, gaat al meer dan een halve eeuw mee. Maar nog altijd weten we veel meer niet dan wel. Welke klanken gingen er schuil achter de gedrukte noten van Susato? Ruiserig of ijl, robuust of frêle? En belangrijker nog: hoe voelden die klanken? Wat brachten ze teweeg in de verbeelding? Bleven ze spoken in nachtelijke dromen? Of brachten ze soelaas in troebele tijden? Dat alles kreeg Susato, jammer genoeg, niet op papier gezet.

Mijn uitgeprinte riedel staat klaar op de pupiter van mijn dochter. Een simpele muzikale geste is nu een partituur geworden: een vraagstuk voor jonge hersentjes. Ze ontcijfert de noten met een diepe frons op haar voorhoofd. Dit keer is zij degene die zucht: 'dit is echt een heel stom stuk, mama.' Ik grinnik en oefen stiekem nog wat verder met musescore.

Annemarie Peeters is auteur, muzikant en dramaturg. Ze schreef haar column bij dit concert op vraag van Muziekcentrum De Bijloke

OUDE MUZIEK

Do 27 mrt & Za 29 mrt | 20:00 | Kraakhuis

Bachs familiealbum

Korneel Bernolet

Omdat niets zo zalig is als een badje Bach: na het diptiek van Julien Libeer vorig seizoen gaan we opnieuw voor een Bach-tweedaagse. Toetsen van dienst is Belgische trots Korneel Bernolet, die de radertjes van Bachs contrapunt doet snorren als een Zwitsers uurwerk. Op de pupiter op donderdag: het eerste 'Klavierbüchlein', een klankspoor van dansen, koraleen, preludes en fantasia's bestemd voor oudste zoon Wilhelm Friedemann. En op zaterdag: het tweede 'Klavierbüchlein' voor zijn vrouw Anna Magdalena, met dansen, suites, aria's en populaire liederen van Bach, familie en vrienden. Op de tweede avond met greatest hits kruipt Annelies Van Gramberen in de huid van mevrouw Bach.

**De
Bijloke**
Muziekcentrum

Tickets & info

debijloke.be
09 323 61 00
Godshuizenlaan 2, 9000 Gent

Openingsuren ticketbalie

Di tot vr: 13:00-17:00
Bij concerten:
één uur voor het concert

DELEN
PRIVATE BANK

